

[Lykketoff]

skæring af det apparat, der skal værne om indtægtsgrundlaget.

Vores forhold til finansloven er også præget af, at vi ønsker et opgør med det kunstige, plasticagtige og noget vildledende begreb, som hedder måltal. Vi mener, at man for at kunne styre de offentlige udgifter fornuftigt må skille ad, hvad der vedrører konjunkturer, og hvad der ikke vedrører konjunkturer, på en langt mere præcis måde, end man gør det i dag. Vi mener, at man må skille ad, hvad der er løbende drift, og hvad der er engangsdispositioner. Alt dette rodes sammen i øjeblikket, og det gør, at overblikket forsvinder. Den, der gør måltallet til sin eneste bibel, afskærer sig i virkeligheden fra at forstå reelle økonomiske sammenhænge, og sådan er det gået den nuværende finansminister.

Et af eksemplerne er det, som vi – nu bliver jeg nok rettet af formanden igen – lidt muntert kalder Henning Dyremoses Mindefond i det nuværende finanslovsudspil. Det er ideen om, at man for ikke at overskride sit eget måltal, men alligevel sikre en helt nødvendig udvidelse af midlerne til forskning, skulle oprette en fond af nogle indtægter, som man mente man havde haft i tidligere år, og så bruge renteaftkastet til forskning i stedet for at bevilge det over de løbende finanslovsudgifter.

Det er et typisk eksempel på, hvordan man kan løbe vild i sine egne måltalsbetragtninger. Vi synes, det ville være meget, meget enklere at sørge for at få rettet op på de forskningsbevillinger, som man har skåret ned på en måde, der i det lange løb undergraver vore muligheder for at være konkurrencedygtige i det danske samfund.

Vi kommer i øvrigt fra Socialdemokratiets side med en række initiativer til den nødvendige oprustning af erhvervsindsatsen og forskningsindsatsen.

Vi vil gerne medvirke til en omlægning af dagpengesystemet, der kan give betydelige besparelser og mindske virksomhedernes misbrug af dagpengesystemet.

Vi vil insistere på forsvarsbesparelser.

Vi vil gerne medvirke til en besparelse på tilskuddet til arbejdsskadeforsikringen, men det er under forudsætning af, at vi forhindrer en privatisering af arbejdsskadeforsikringen, og at vi kommer frem til en præmiedifferentiering inden for arbejdsskadeområdet, der kan bidrage aktivt til et bedre arbejdsmiljø.

Vi mener, at der er behov for en nødvendig ekstra indsats på arbejdsformidling, arbejdstilsyn, arbejdsmarkedsuddannelser og hele efteruddannelsen, som skal med i budgettet for det år, vi nu er inde i.

Vi medvirker gerne til besparelser på samfundets udgifter til medicin, men ikke hvis patienternes egenbetaling skal øges, kun hvis vi kan finde den formel, der gør, at de alt for store avancer på området betaler regningen.

Så er der spørgsmålet om, hvilke forbedringer der er råd til lige nu. Underskuddet vokser jo foruroligende, næsten for hver gang man taler om det. Underskuddet på statens budget ville være lige så stort nu, som det var i den dybe økonomiske krise i begyndelsen af firserne, hvis ikke vi havde gennemført den realrenteafgift, som de borgerlige partier dengang nægtede den socialdemokratiske regering at gennemføre.

Vi ved, hvor sårbart det politiske system og hele diskussionen om velfærdssamfundet er over for de store underskud. Derfor er det vores forudsætning, at forhandlingerne om denne finanslov ikke bidrager til at øge underskuddet, men til at reducere underskuddet. Det er i det lys, vi vil se, hvilke muligheder der er for at lave de lettelser, som vi selvfølgelig alle sammen er dybt interesserede i at kunne gå ud og tilbyde borgerne.

Socialdemokratiet har som bekendt hele tiden været indstillet på at drøfte lettelser af skatten, også lettelse af 6 pct.-skatten og dennes afskaffelse som led i en større tilpasning af vores skattesystem. Det var også det, der lå i vores seneste udspil den 15. november sidste år. Vi ønsker at kombinere det at få marginalsatserne ned med et mere solidt grundlag for hele indkomstbeskatningen. Så er det en fornuftig forenkling, så er det en fornuftig stimulans af opsparing, og det giver folk et bedre udbytte af en ekstra indsats. Men vi har aldrig troet på den filosofi, regeringen har ført i marken, om de mirakuløse virkninger på løndannelsen.

Og jeg vil gerne gentage: Vi medvirker gerne til marginalskattelettelser, hvis det er en del af en større skatteomlægning, der tilpasser os til Europa, en del af en bruttoskatte-reform. Vi gør det, når pengene er fundet, når de er fundet solidt, når de er fundet socialt afbalanceret, og når de er fundet på en måde, der ikke generer virksomhedernes mulighed for at skabe flere arbejdspladser og flere investeringer.